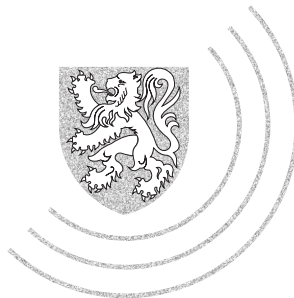

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

29 april 2004

VERZOEKSCHRIFT

over het doorzenden van onontvankelijk verklaarde verzoekschriften naar de bevoegde overheid

VERSLAG

**namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Sven Gatz**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren André Denys, Sven Gatz, Guy Sols, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;

de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;

de heer Jos Geysels ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

de heren Boudewijn Laloo, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;

de heren Louis Bril, Frans De Cock, Gilbert Van Baelen, Bob Verstraete ;

de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, N. ;

de heren Bruno Tobback, Dany Vandenbossche ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure en onderwerp van het verzoekschrift	4
2. Bespreking	4
3. Conclusie	5

DAMES EN HEREN,

1. Procedure en onderwerp van het verzoekschrift

Op 24 februari 2004 diende de heer Eric Van As een verzoekschrift in over het doorzenden van onontvankelijk verklaarde verzoekschriften naar de bevoegde overheid.

De verzoeker verwijst naar twee eerder door hem ingediende verzoekschriften.

Met het eerste verzoekschrift, de dato 18 januari 2004, wou de verzoeker bekomen dat het Vlaams Parlement een decreet goedkeurde opdat elke Vlaming een waardebon zou krijgen van de Vlaamse overheid om een degelijke fietsverlichting op zijn fiets te laten plaatsen, en om bij nieuwe fietsen een degelijke fietsverlichting (geen weerstand en geen slip bij regen of versleten banden) verplicht te maken.

De indiener voerde het argument van toenemende veiligheid aan. Immers, een slechte fietsverlichting werkt niet bij regenweer. Bovendien zou een degelijke perfect werkende verlichting een toename van het fietsgebruik bij regenweer tot gevolg hebben.

Dit verzoekschrift werd onontvankelijk verklaard wegens niet inpasbaar in de Vlaamse bevoegdheden.

Met het tweede verzoekschrift, de dato 3 februari 2004, vraagt de verzoeker om extra signalisatielampen bij kruispunten om de veiligheid van de fietsers (onder andere dode-hoekongevallen) te verbeteren. De verzoeker wijst op het belang van preventie inzake verkeersveiligheid, die ook de zorg moet zijn van de Vlaamse overheid.

Ook dit verzoekschrift werd onontvankelijk verklaard omdat de gewesten niet bevoegd zijn om regels inzake de verkeerssignalisatie uit te vaardigen.

Omdat hij tweemaal werd afgewezen wegens loutere bevoegdheidsgronden, vraagt de verzoeker of het Vlaams Parlement in het vervolg niet zelf de geëigende overheid zou vatten van de door verzoeker aangehaalde problematiek.

De Voorzitter van het Vlaams Parlement verklaarde dit verzoekschrift ontvankelijk op 1 maart 2004 en verwees het voor verdere behandeling naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

Op 29 april 2004 besprak de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken het verzoekschrift.

2. Bespreking

De heer *Norbert De Batselier*, voorzitter, verklaart dat er geen reglementaire of procedurele bezwaren zijn waarom het Vlaams Parlement niet zou kunnen tegemoet komen aan een verzoek om zelf de onontvankelijke verzoeken door te sturen naar de bevoegde federale overheid. Het zelf doorzenden van onontvankelijke verzoekschriften naar de bevoegde federale overheden is een kwestie van interne afspraken en is klantvriendelijker tegenover de burger die niet altijd zijn weg vindt in de bevoegdheidsverdeling in het federale België.

De vraag is wel in welke mate de Kamer van Volksvertegenwoordigers of de Senaat zich ten aanzien van de verzoeker gevat zullen voelen door verzoekschriften die via de omweg van het Vlaams Parlement bij hen terechtkomen. Dit zou kunnen worden opgelost door met de Kamer en de Senaat een protocol af te sluiten met betrekking tot het doorzenden van verzoekschriften die, gezien de bevoegdheidsverdeling, voor het andere beleidsniveau zijn bestemd.

Dit kan enkel op basis van wederkerigheid, met name indien de Kamer en de Senaat zich hier ook toe willen verbinden.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* herinnert aan de besprekingen die in deze commissie zijn gevoerd naar aanleiding van de verfijning van de decreetgeving inzake de verzoekschriften. Ook toen werd deze piste van doorverwijzing bekeken. Men heeft toen de verplichte doorverwijzing niet aangehouden omdat het parlement dat doorverwijst verantwoordelijk zou kunnen worden gesteld voor het niet tijdig behandelen van het verzoekschrift. Immers, de decretaal voorgeschreven termijnen zouden gedeeltelijk reeds verlopen kunnen zijn door de “quasi-behandeling” op het verkeerde bevoegdheidsechelon.

De beveiliging van de redelijke termijnen moet alleszins een extra aandachtspunt zijn bij de bespreking over een protocol met de federale kamers. Men kan een vorm van beperkte schorsing inbouwen enkel voor de tijd van de doorlooperperiode op het andere echelon. Bovendien moet deze wederzijds zijn.

De heer *Sven Gatz* is eveneens van oordeel dat de klantvriendelijkheid gebaat zou zijn met de kleine extra moeite die erin bestaat om verzoekschriften zelf naar het bevoegde echelon te verwijzen, liever dan de verzoeker af te schepen.

Hij is ook gewonnen voor een protocol hierover met Kamer en Senaat met waterdichte afspraken over de behandelingstermijnen. Mocht het niet tot een protocol komen, dan pleit hij alleszins voor een minnelijke doorverwijzing naar de bevoegde assemblee waarbij aan de verzoeker wordt meegegeeld dat het Vlaams Parlement weliswaar niet bevoegd is.

De heer *Norbert De Batselier* preciseert dat het bewuste protocol of deze bijkomende dienstverlening inzake verzoekschriften enkel zou gelden indien het om een bevoegdheidskwestie gaat. Het zijn niet de klagende burgers die de dupe moeten zijn van onze ingewikkelde staatshervorming met dito bevoegdheidsopdeling.

3. Conclusie

De commissie is het eenparig eens over de volgende conclusie :

1. met de Kamer en de Senaat worden onderhandelingen gestart met het oog op het bereiken van een protocol met betrekking tot het wederzijds doorverwijzen van verzoekschriften die louter omwille van de bevoegdheid bij een niet-bevoegde assemblee werden ingediend ;
2. in het protocol worden waarborgen ingeschreven met het oog op het niet nodeloos langer maken van de wettelijke en decretale behandelingstermijnen, dit in het belang van de verzoeker ;
3. in het protocol worden waarborgen ingeschreven (bijvoorbeeld een tijdelijke schorsing van de termijnen) om te voorkomen dat de doorverwijzende assemblee of deze waarnaar doorverwezen werd, aansprakelijk wordt gesteld (lees : politiek gesanctioneerd wordt) voor een eventuele niet tijdige behandeling van een verzoekschrift ;
4. in afwachting van en in geval geen protocol met Kamer en de Senaat wordt afgesloten, wordt een verzoek dat werd ingediend bij een onbevoegde assemblee steeds doorverwezen naar de bevoegde assemblee, met dien verstande dat aan de verzoeker wordt meegedeeld dat deze

doorverwijzing niet een formele procedure in de doorverwezen assemblee kan doen starten. Deze werkwijze wordt nu reeds toegepast.

Deze conclusie zal aan de verzoeker worden meegedeeld.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Mieke VAN HECKE Norbert DE BATSELIER
Sven GATZ